

γόν μου εισηγευσον' ένα κάθω, χάρων άνυ
μνώ, τὰ μεγαλεία σου, Θεοτόκε άειπάρθενε.

...
Έκ τής οίξης άνέτειλε, σου άνθος ζωής.
Έσσαί προπάτορ άνασκήτησον, ό σώζων κό-
σμον, εκ τής άγνης Νεάνιδος, Χριστός ό Θεός.

(Τριώδιον)

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

Έκείνη εκ τές άγκάλες του οίκα ήθελεν νά
έγέροθη,
άλλ' ώς φυτόν εκλίνευτων, είχεν του πόθου
πόνους,
ώπερ κισσός εις τό δεινδρόν ούτως τόν ένε-
πλάκη.
καί ήτον δυσανάπλεκτη ή κόρη άπέ τόν νέον.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

γλυκο στον ελευτερον εινε
ακινισο νικτα να μενει
οποταν φεγγαρι προδευει,
ο Ζεφυροσ μοιυε φουά
& πεφτυ λεπτουλα δροσιά.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Η μάνα πχει δυό παιδιά, πού φασοκινη-
γο'νε
πέσ της, νά μήν τά καρτερεί, νά μάν τ' ό-
παντηχοίνει.
ή Σαλαμπριά κατέβασε με ήλιο, με φεγγάφ.
κι αυτά στη μέση κοιμισπούν σαν ψάρια πε-
λαγήσασ (...).

ΜΝΗΜΗ ΜΑΝΗΣ

στον Άντρεά Μπελεζίνη

Προσηλιακά κι άποσκιερά
πέτρα κι ή πέτρα στη σειρά
μέσ στά δουνά, στις μυρουδιές
πάνε για σπίτια, για φυχές
χωρίς νερό, χωρίς νερά
προσηλιακά κι άποσκιερά,
πέτρα στην πέτρα, νά ή γραμμή
πού 'ρθε στο σήμα σου νά μπει.

Σωκράτης Α. Σκαρτσής

Όράτιος

Ω Δ Η

Ντροπή, συγκρατημός πώς νά ταιριάζει
μέ λαχτάρα για φίλο τόσο άγαπητό,
Άρχινα τὰ λυπητερά τραγοΰδια, Μελοπομένη,
πού λαγαρή φυνή, κιθάρα σου χάρισε ό πα-
τήρας.

...
Τόν Κοϊντίλιο λαπόν αϊώνιος όπνος θαραινεί!
Ή Αϊδώς κι ή άδελφή τής Δίκης
ή Πίστη ή άδιάφορη και ή γυμνή Άλήθεια
όμοιον του πότε θα δρουν;

...
Πολλοί καλοί θρηνοΰνε τόν χαμό του,
μά πού πολό άπό σέ, Βεργίλιε, κανείς
μέ μάτση εύσέβεια ζητάς άπ' τούς θεούς τόν
Κοϊντίλιο
—άλλοίμονο! ύπόσχεση τέτοια δε σου είχαν
δώσει.

...
Τι κιάν τραγοΰδι φάλω γλυκότερο κι άπ' τού
Όρφέα
τής Θράκης, αυτόν πού ένώθαν και τὰ δέντρα;
Τόχα τó αίμα ξαναγυρνά στην άβυχ η μαρφή,
πού με τό τραγερό ραβδί του μά για πάντα

...
στο μαύρο μάζεφε κοπάδι του ό Έρμής, ά-
καμπτος
στά παρακάλια μας τή μοίρα τους ν' άλλάζει.
Είνας ακληρό· μά πού ελαφρό ή ύπομονή τó
κάνει
ό,τι ν' άλλάζουκε άπ' τούς θεούς δέν μάς
έχει δοθεί.

(Α' βιβλίο, Όδ ή 24, Στόν Βεργίλιο,
για τó θάνατο του κοινού φίλου Κοϊντίλιου
Βάρρου — 24 π.Χ.).

Χάινριχ Χάινε

ΣΤΗΝ ΞΕΝΗ ΓΗ

Κάποτε είχα μά άμορφη πατρίδα.

Ή δροΰς
φύτρωνε 'κει τόσο ψηλή, οι διαλέτες
νέσανε άπαλές.

Ήταν άνερο.

...
Μέ φίλορ' ή πατρίδα γερμανικά και
μού 'πε γερμανικά
(δύσκολα θα τó πιστεύε κανείς
πόσο γλυκά ήχοΰσε) τή λέξη «Σ' άγαπή!»
Όνειρο ήταν.

Μετάφρ. Άντ. Η. Σακελλορίου